

تعیین اعتبار و پایایی پرسشنامه‌های انگیزش شرکت در فعالیت‌های بدنی و تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش در نوجوانان

دکتر محسن شفیق‌زاده^۱

پژوهشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، وزارت علوم، تحقیقات و فناوری

چکیده

هدف از انجام این پژوهش، تعیین اعتبار و پایایی پرسشنامه‌های انگیزش شرکت در فعالیت‌های بدنی و تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش در دانش‌آموزان مقاطع راهنمایی و متوسطه شهر نهران بوده است. ۶۴۰ نفر (۴۰۰ پسر و ۲۴۰ دختر) در مرحله اول، ۵۲۰ نفر (۳۷۰ پسر و ۱۷۰ دختر) در مرحله دوم و ۱۸۰ نفر (۹۵ پسر و ۸۵ دختر) در مرحله سوم به صورت تصادفی خوشه‌ای نمونه‌گیری شدند. ابزارهای پژوهش را پرسشنامه‌های انگیزش شرکت در فعالیت‌های بدنی و تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش تشکیل می‌دادند. برای تعیین اعتبار عاملی اکتشافی، از روش تحلیل عاملی مؤلفه‌های اصلی، برای تعیین اعتبار عاملی تأییدی، از الگوی معادلات ساختاری و برای تعیین ثبات درونی و پایایی آزمون - آزمون مجدد، از روش‌های آلفای کرونباخ و رابطه همبستگی پیرسون استفاده شد. نتایج نشان دادند که پرسشنامه انگیزش شرکت در فعالیت بدنی هفت عامل انگیزشی دارای اعتبار سازه عاملی به نسبت قابل قبولی است. همچنین ثبات درونی و پایایی زمانی کل پرسشنامه قابل پذیرش است. در مورد پرسشنامه تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش نیز نتایج نشان دادند که اعتبار سازه، ثبات درونی و پایایی زمانی این پرسشنامه و عوامل آن مورد تأیید است. نتیجه اینکه، استفاده از نسخه فارسی پرسشنامه‌های انگیزش شرکت و تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش، در محیط‌های آموزشی ورزشی برای شناخت عوامل انگیزشی و

پژوهشگر استفاده کردند که در این زمینه اعتبارسنجی نشده بودند، ضمن اینکه کمتر به جامعه نوجوانان توجه داشتند. برای مثال در پژوهش ملی تندنویسی (۱۱) در مورد اوقات فراغت مردم ایران، پرسش‌های یازی برای این مورد استفاده شد که از مقیاس سمره‌گذاری مشخصی سود نمی‌برد. بنابراین به نظر می‌رسد داشتن ابزار معتبر و پایایی در این مورد ضرورت دارد و می‌تواند دیدگاه روشن‌تری را نسبت به زمینه‌های انگیزشی جوانان از شرکت در فعالیت‌های بدنی در اختیار محققان و مربیان ورزشی قرار دهد. برای تحقق اهداف این پژوهش، در سه مرحله داده‌ها جمع‌آوری شدند.

روش پژوهش

شرکت‌کننده‌ها

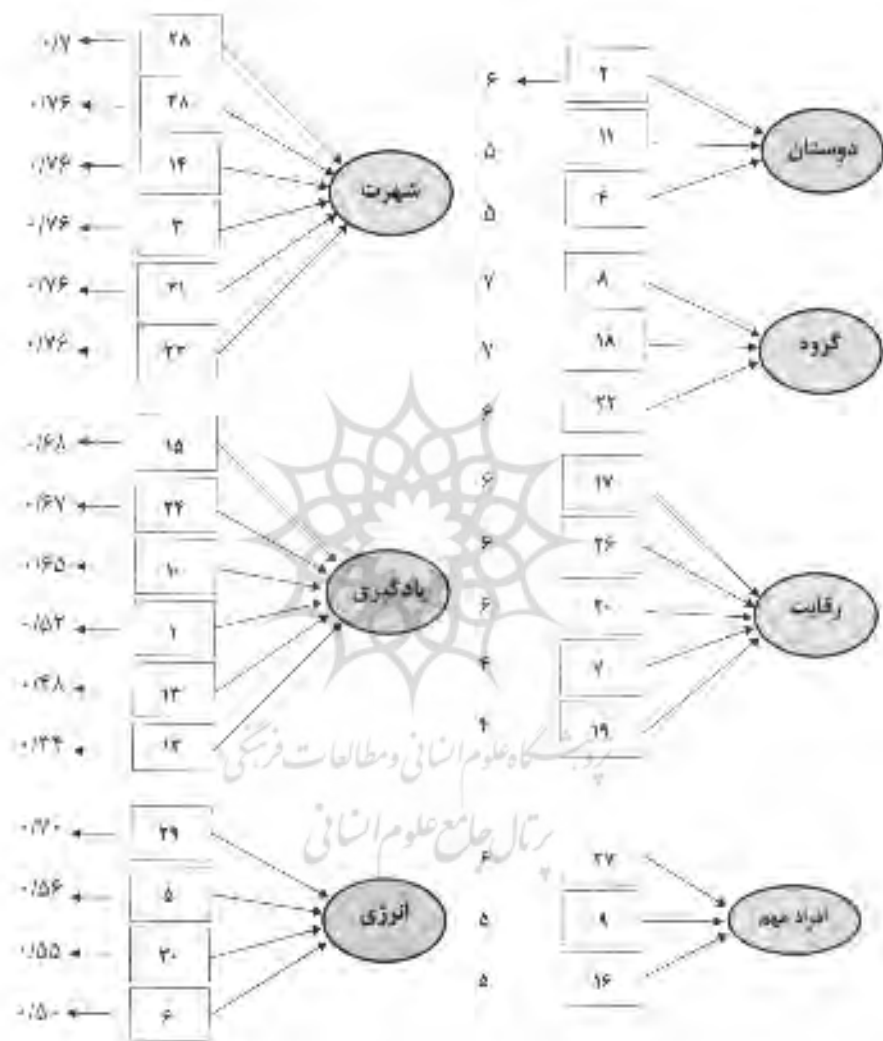
در مرحله اول پژوهش، ۶۴۰ دانش‌آموز پسر (۱۴/۳ ساله) و دختر (۱۴/۶ ساله) از مقاطع راهنمایی و متوسطه نمونه آماری را تشکیل می‌دادند. در مرحله دوم پژوهش، ۵۴۰ دانش‌آموز پسر (۱۵/۲ ساله) و دختر (۱۴/۵ ساله) و در مرحله سوم، ۱۸۰ دانش‌آموز پسر (۱۴/۷ ساله) و دختر (۱۴/۴ ساله) نمونه آماری را تشکیل می‌دادند. انتخاب آزمودنی‌ها به صورت تصادفی خوشه‌ای بود. بدین ترتیب که ابتدا خوشه‌های شهری به‌طور تصادفی از مناطق مختلف تهران و از هر خوشه چند منطقه و سپس چند مدرسه انتخاب شدند. پس از آن از هر مدرسه، دانش‌آموزان معینی با توجه به حجم جامعه انتخاب شدند.

ابزار پژوهش

ابزارهای پژوهش از نوع پرسشنامه است که در زیر به آنها و چگونگی سمره‌گذاری آنها اشاره می‌شود. گفتنی است پیش از بررسی ابزارها، از دیدگاه‌های چند متخصص در مورد صحت ترجمه و رسایی سؤالات استفاده شد که تأییدکننده اعتبار صوری آنهاست.

الف - پرسشنامه انگیزش شرکت

این پرسشنامه که توسط گیل و همکاران (۱۹۸۳) تهیه شده است، دلایل افراد را از شرکت در فعالیت‌های بدنی و ورزشی بر حسب مقیاس ۵ تهره‌ای لی‌کرت (کاملاً غیرمهم = ۱ تا کاملاً مهم = ۵) اندازه‌گیری می‌کند. پرسشنامه شامل ۳۰ پرسش است.

شکل ۱. الگوی نظری ساختار پرسشنامه انگیزش شرکت در فعالتهای بدنی و ورزشی

ب- پرسشنامه تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش

پرسشنامه مورد نظر نوع هدف‌گرایی فرد را از جنبه‌های تأکید بر خود تکلیف یا فرد بر حسب دو خرده مقیاس تکلیف‌گرایی شامل هفت پرسش و خودگرایی شامل شش پرسش با درجات مقیاس لیکرت ۵ تیره‌ای (کاملاً مخالفم = ۱ تا کاملاً موافقم = ۵) می‌سنجد.

شیوه اجرای پژوهش

از آنجا که روش پژوهش از نوع میدانی و به شکل توسعه‌ای بود، بنابراین در چند مرحله انجام می‌گرفت. اولین مرحله در اجرای پژوهش آماده‌سازی پرسشنامه‌ها برای توزیع در بین آزمودنی‌ها بود. پرسشنامه‌ها پس از ترجمه و بررسی اعتبار صوری (با استفاده از دیدگاه متخصصان) در مرحله اول پژوهش در جامعه مورد نظر استفاده شد تا اعتبار عاملی اکتشافی آنها محاسبه شود. پیش از آن از مراکز آموزش و پرورش مناطق، آمار دقیق به دست آمد تا بر اساس آن امکان دسترسی به شرکت‌کننده‌ها فراهم شود. پس از آن، مرحله دوم اجرای پژوهش شروع شد. در این مرحله که هدف استفاده از پرسشنامه و جمع‌آوری اطلاعات، بررسی اعتبار عاملی تأییدی بود، پس از هماهنگی با مناطق آموزش و پرورش و مدارس انتخاب شده، پرسشنامه‌ها در بین دانش‌آموزان توزیع و پس از مدت معینی جمع‌آوری شد. پرسشنامه‌های جمع‌آوری شده با توجه به شیوه نمره‌گذاری، امتیاز داده شد و نمره‌های هر فرد در بخش‌های مختلف تعیین و وارد رایانه شد تا مورد تجزیه و تحلیل قرار گیرد. در مرحله سوم حجم نمونه معینی از دانش‌آموزان انتخاب شدند و در دو مقطع زمانی به فاصله زمانی سه هفته پرسشنامه‌ها را تکمیل کردند.

پروژه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

روش‌های آماری پژوهش

برای تجزیه و تحلیل داده‌های به دست آمده، از آمار توصیفی و استنباطی استفاده شد. در بخش آمار توصیفی، شاخص‌های مرکزی و پراکنندگی مربوط به نمره‌های هر پرسشنامه و نیز هنجارهای مناسب بر حسب جنسیت و طبقه سنی مشخص شد.

در بخش آمار استنباطی، برای بررسی هدف‌های اختصاصی این آزمایش، از روش تحلیل عاملی اکتشافی به منظور تعیین مهم‌ترین عوامل انگیزشی در جامعه مورد نظر و دسته‌بندی پرسش‌ها با توجه به مقدار بار عاملی آنها استفاده شد.

از روش تحلیل عاملی تأییدی با استفاده از مدل معادلات ساختاری خرده‌مقیاس‌های تعیین شده از مرحله اول با توجه به ملاک‌های شاخص برازش مورد بررسی تأییدی قرار گرفتند.

از روش آلفای کرونباخ برای تعیین ثبات درونی بین پرسش‌های کل پرسشنامه‌ها و

پرستی‌های هر یک از خرده‌مقیاس‌ها استفاده شد. از روش همبستگی پیرسون برای تعیین ارتباط بین نمره‌های آزمون و آزمون مجدد پرسشنامه‌ها، به منظور پایایی زمانی استفاده شد.

نتایج

اعتبار سازه اکتشافی و تأییدی

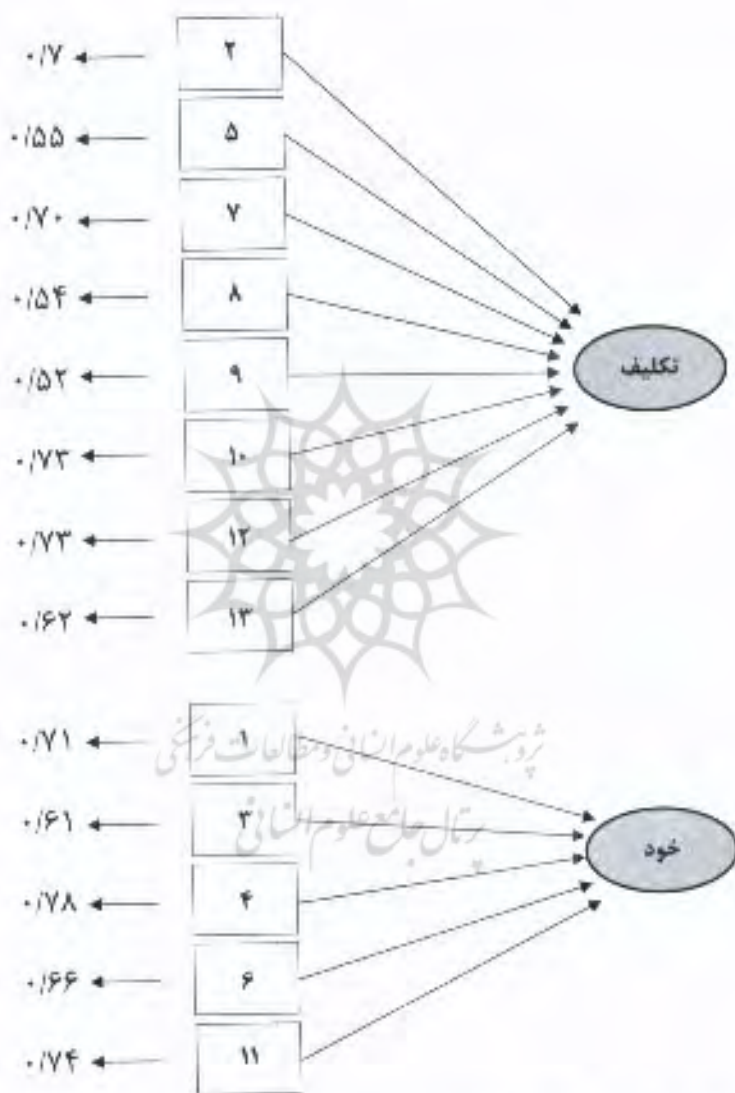
شکل ۱ نتایج تحلیل عاملی و الگوی ساختاری انگیزش شرکت را نشان می‌دهد. نتایج آزمون مجدد و رگای معنی‌دار ($P=0/01$ ، $d.f=405$ ، $X^2=1773/72$) است. همچنین بیشترین مقدار شاخص برازش به دست آمده مربوط به شاخص نیکویی برازش ($0/777$) است. در حالی که سایر شاخص‌ها، برازش متوسطی را نشان می‌دهند.

شکل ۲ نتایج تحلیل عاملی و الگوی ساختاری هدف‌گذاری را نشان می‌دهد. نتایج آزمون مجدد و رگای معنی‌دار ($P=0/01$ ، $d.f=265$ ، $X^2=297/35$) است. در حالی که تست مجدد و رگای به درجه آزادی بسیار کم ($0/23$) است. همچنین به جز شاخص برازش جیمز-مولاکه-پرت که معادل $0/67$ به دست آمده مقیاس‌های سایر شاخص‌ها به ویژه شاخص نیکویی برازش ($0/92$) و شاخص نیکویی برازش تطبیقی ($0/88$) زیاد بود.

پرتال جامع علوم انسانی

ثبات درونی

نتایج آلفای کرونباخ نشان داد که در کل پرسشنامه، انگیزش شرکت در فعالیت‌های بدنی دارای ثبات درونی زیادی ($0/83$) است. در بررسی ثبات هر یک از خرده‌مقیاس‌های پرسشنامه، نتایج نشان دادند که کمترین مقدار آلفا $0/37$ و مربوط به خرده‌مقیاس تعقل به دوستان و بالاترین مقدار آلفا $0/75$ و مربوط به خرده‌مقیاس شهرت بوده‌اند. ضریب آلفای خرده‌مقیاس‌های پیشرفت مهارت $0/26$ ، تخلیه انرژی $0/52$ ، گروه‌پذیری $0/67$ ، رقابت $0/42$ و افتراق مهم $0/23$ است.

شکل ۲. الگوی نظری ساختار پرسشنامه تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش

نتایج آلفای کرونباخ پرسشنامه تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش نشان داد که دارای ثبات درونی به نسبت زیادی (۰/۷۵) است. در بررسی ثبات هر یک از خرده‌مقیاس‌های پرسشنامه، نتایج نشان دادند که مقدار آلفای خرده‌مقیاس تکلیف‌گرایی ۰/۷۴ و مقدار آلفای خرده‌مقیاس خودگرایی ۰/۷۵ است.

پایایی زمانی

نتایج پایایی نشان می‌دهد که در کل پرسشنامه انگیزش شرکت دارای پایایی ۰/۷۷ و قابل قبولی است. در بین خرده‌مقیاس‌ها، شهرت با پایایی ۰/۷۳، بهرین و رقابت با پایایی ۰/۳۲، کمترین مقدار را داشته‌اند.

نتایج پایایی پرسشنامه تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش نشان داد که در کل پایایی پرسشنامه میزور ۰/۷۴ و قابل قبول است. همچنین پایایی خرده‌مقیاس تکلیف‌گرایی ۰/۷۶ و خودگرایی ۰/۷۰ و در حد پذیرش است.

بحث و نتیجه‌گیری

پرسشنامه انگیزش شرکت

در مورد تحلیل عاملی پرسشنامه انگیزش شرکت برای بررسی دلایل شرکت دانش‌آموزان در فعالیت‌های مدنی و ورزشی، نتایج پژوهش حاضر نشان داد که هفت دلیل عمده وجود دارند که از لحاظ نوع منبع انگیزش با هم متفاوت‌اند. بر این اساس، عوامل انگیزشی درونی شامل مهارت‌آبادگیری، تحلیله انرژی، گروه‌پذیری، تعشق به درستان و عوامل انگیزشی بیرونی شامل شهرت‌مقام‌طلبی، افراد مهم و هیجان‌رقابت بودند. در کل خرده‌مقیاس‌های پرسشنامه ۵۱/۳۴ درصد از پانزده زیرتکلیف دادند که به‌طور تقریبی مشابه با پژوهش‌های قبلی است (۱۳، ۷، ۱۲).

نتایج به‌دست آمده با برخی از دلایل ذکر شده در نتایج تحقیق گیل و همکاران (۱۰)، زهیریادس و بیدل (۱۳)، ترمبته، سایو، یاگستر (۱۴) و یونه‌مانو، سی و موسیلو (۶) مطابقت دارد که انگیزش شرکت را در جوانان بررسی کردند. برای مثال دلایل به‌دست آمده در این تحقیق با هفت عامل انگیزش شرکت تحقیق گیل و همکاران (۱۰) یعنی پیشرفت‌مقام‌طلبی، گروه‌گرایی، آمادگی، تحلیله انرژی، افراد مهم، مهارت و کسب‌شده‌ای و نیز هفت عامل انگیزش شرکت تحقیق گیل و همکاران (۱۳)، یعنی پیشرفت‌مقام‌طلبی، جزئی‌شمی، آمادگی، تحلیله انرژی، توسعه مهارت و هیجان‌خواهی مبارزه‌طلبی و همچنین با چهار عامل انگیزش شرکت تحقیق کلیت و روبس (۱۳) یعنی رقابت‌گرایی، جزئی‌شمی، آمادگی و مبارزه‌طلبی و پنج عامل انگیزش شرکت یونامانو، سی و موسیلو (۶) یعنی موفقیت‌خواه‌طلبی، آمادگی، مهارت،

از ۰/۷ باشد. همچنین بیشترین درجه ثبات درونی ۰/۹ است. در بررسی ثبات درونی هر یک از خرده‌مقیاس‌های پرسشنامه نتایج، مشخص شد به جز در مورد خرده‌مقیاس شهرت که مقدار ۰/۷۵ به دست آمد، سایر خرده‌مقیاس‌ها در حد قابل پذیرش نبودند. به نظر می‌رسد ضریب کم خرده‌مقیاس‌ها، مربوط به تعداد پرسش‌های تشکیل‌دهنده باشد. برای مثال نشان داده شد که اگرچه ممکن است مقدار رابطه متوسط در بین پرسش‌های پرسشنامه‌هایی با تعداد پرسش‌های متفاوت، یکسان باشد، ولی هر چه تعداد پرسش‌ها بیشتر باشد، ضریب پایایی بیشتر خواهد بود، زیرا به احتمال زیاد تعداد کم پرسش‌های متجانس، با وجود برخورداری از پایایی زیاد، نمی‌تواند به عنوان شاخص معثری مدنظر باشد. مسئله مهم دیگر در مورد پایایی، مقدار خطای معیار اندازه‌گیری است. بر این اساس هر چه خطای بیشتر باشد، پایایی کمتر است (۲۰). بررسی دقیق‌تر میانگین واریانس خرده‌مقیاس‌ها نشان می‌دهد که خرده‌مقیاس‌هایی که ضریب پایایی کمتری داشته‌اند، دارای واریانس بیشتری بوده‌اند.

در مورد پایایی زمانی نتایج کل پرسشنامه ثبات زمانی قابل قبولی را نشان داد. ثبات زمانی که از روش آزمون-آزمون مجدد محاسبه شد، حاکی از یکسانی نتایج در چندبار اندازه‌گیری است که در این مورد نتایج ضریب همبستگی خرده‌مقیاس‌ها متوسط تا زیاد بوده‌اند (۰/۷۳-۰/۳۲).

رتال جامع علوم انسانی

پرسشنامه تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش

در بررسی اعتبار سازه‌ی عاملی پرسشنامه، نتایج پژوهش حاضر نشان داد که پرسشنامه مورد نظر دارای دو عامل یعنی تکلیف‌گرایی و خودگرایی است. دو عامل مزبور در کل ۴۷/۷۸ درصد واریانس پرسش‌ها را به خود اختصاص دادند. همچنین در بررسی بار عاملی پرسش‌های تشکیل‌دهنده عامل‌ها، نتایج نشان دادند که همه پرسش‌ها دارای بار عاملی مورد قبول و بیشتر از ۰/۵ هستند. مقایسه سؤال‌های پرسشنامه در بین نسخه اصلی و نسخه فارسی نشان می‌دهد که تنها سؤال شماره (۹) امتیاز بیشتری به دست می‌آورد به جای اشیاع در عامل خودگرایی در عامل تکلیف‌گرایی اشیاع شده است که از این نظر با نسخه اصلی متفاوت است. به نظر می‌رسد آزمودنی‌ها محتوای سؤال را بر حسب اهداف عملکردی به جای نتیجه‌ای قلمداد کرده‌اند که موجب تغییر عامل در نسخه فارسی شده است. اگرچه برای

اثبات این موضوع به پژوهش بیشتری نیاز است.

در مورد تحلیل عاملی تأییدی نتایج آزمون مجذور کای معنی‌دار است که حاکی از عدم تأیید الگوی ساختاری است. ولی از آنجا که روش آماری مزبور به حجم نمونه بستگی دارد، چندان مورد استفاده نیست. بنابراین از شاخص‌های برازش استفاده شد. مقدار به دست آمده در مورد شاخص نیکویی برازش (۰/۹۲) و شاخص نیکویی برازش تطبیقی (۰/۸۸) به خوبی الگوی ساختاری پرسشنامه را تأیید می‌کند. در ضمن بر اساس نتایج آزمون χ^2 و رابطه همبستگی، همه پرسش‌ها پیشگویی معنی‌دار عامل‌های مربوط به خود بوده‌اند.

در بررسی ثبات درونی و پایایی پرسشنامه هدف‌گرایی، نتایج نشان دادند که کل پرسشنامه و خرده‌مقیاس‌های آن ثبات و پایایی قابل قبولی دارند. بدین ترتیب که مقادیر آلفای کرونباخ کل و عامل‌های تکلیف‌گرایی و خودگرایی به ترتیب ۰/۷۵، ۰/۷۴ و ۰/۷۵ به دست آمد که بیشتر از مقدار قابل قبول ۰/۷ است. در مورد پایایی زمانی نیز مقدار ضریب پرسون در مورد کل پرسشنامه و خرده‌مقیاس‌های تکلیف‌گرایی و خودگرایی به ترتیب ۰/۷۲، ۰/۷۶ و ۰/۷۰ به دست آمد.

نتایج حاصل از این پژوهش در راستای پژوهش اصلی دودا در سال ۱۹۹۲ و پژوهش‌های انجام گرفته قبلی است که برای بررسی اعتبار و پایایی پرسشنامه هدف‌گرایی و خودگرایی در ورزش انجام شده‌اند. دودا در سال ۱۹۹۲ در پژوهشی هدف‌گرایی دانش‌آموزان، اعتبار داخلی کای (۰/۸۶-۰/۸۱ = آلفا)، تکلیف‌گرایی (۰/۹۰-۰/۷۹ = آلفا) و خودگرایی (۰/۸۵-۰/۸۲ = آلفا) را نشان داد. همچنین آزمون-آزمون مجدد پرسشنامه تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش، پس از طی سه هفته پایایی معادل ۰/۶۸ = r برای مقیاس تکلیف و ۰/۷۵ = r برای مقیاس خود را نشان داد (۹).

در پژوهش دیت و دودانیز، ۲۳۲ زن و مرد ورزشکار در مقاطع تحصیلی دبیرستان و دانشگاه برای تأیید اعتبار و پایایی پرسشنامه تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش انتخاب شدند و پرسشنامه مذکور را تکمیل کردند. خرده‌مقیاس‌های تکلیف‌گرایی ضریب آلفای معادل ۰/۸۷ = ۰/۷۷ و خودگرایی ۰/۹۱ = ۰/۷۷ را نشان دادند که پایایی درونی قابل قبولی در بین گروه‌ها بوده است (۲). جی و دودا (۲۲) در تحقیقی در نمونه‌های دانشجوی و دبیرستانی از طریق روش تحلیل عاملی تأییدی نشان دادند که در کل دو خرده‌مقیاس تکلیف‌گرایی و

خودگرایی مورد تأیید هستند، اما نتایج نتوانستند اعتبار پرسشنامه را به‌طور یکسانی در گروه‌ها نشان دهند. لی و همکاران (۲۳) در بررسی اعتبار سازه در بین دو جنس، نمونه‌ای از دانشجویان را با روش مدل معادلات ساختاری بررسی کردند. آنها نشان دادند که ساختار مفهومی پرسشنامه به‌طور یکسانی در دو جنس وجود دارد و نیز اعتبار و ثبات درونی آن مورد تأیید است. لی و همکاران (۲۴) در پژوهش دیگری به بررسی اعتبار تأییدی پرسشنامه در نمونه‌های فرهنگی مختلف شامل نمونه‌های سفیدپوست، ناپوئی و تایلندی پرداختند. با استفاده از مدل معادلات ساختاری، نتایج نشان دادند که پرسشنامه و خرده‌مقیاس‌های آن دارای اعتبار سازه برای اندازه‌گیری هدف‌گرایی است. استنر در سال ۱۹۹۸، از پژوهش خود، ثبات درونی معادل ۰/۹۰۹ برای پرسشنامه تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش و همچنین اعتبار زیادی از این پرسشنامه در گروه دانش‌آموزان ۱۲-۱۰ ساله به‌دست آورد (۲۵). واکایاما و همکاران (۲۶) در پژوهش خود نسخه ژاپنی پرسشنامه را از لحاظ اعتبار و پایایی بررسی کردند. این پژوهش با حضور ورزشکاران مرد و زن ۴۷ رشته ورزشی انجام گرفت. نتایج این پژوهش نشان داد که پرسشنامه تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش در جامعه مورد بررسی، برخلاف نسخه اصلی دارای سه خرده‌مقیاس بوده که دو خرده‌مقیاس مربوط به خودگرایی است و نیز نسخه ژاپنی اعتبار و پایایی قابل قبولی دارد. بورتولی، رویازا (۲۷) پرسشنامه مزبور را در دانش‌آموزان ۱۴-۸ ساله ایتالیایی برای بررسی اعتبار و پایایی آن مطالعه کردند. نتایج پژوهش ضمن تأیید دو خرده‌مقیاس پرسشنامه نشان داد که عامل خودگرایی ۲۷/۲ درصد واریانس و عامل تکلیف‌گرایی ۳۳/۵ درصد واریانس را تشکیل می‌دهند. همچنین ثبات درونی آن برحسب آلفای کرونباخ ۰/۷۳ تا ۰/۸۵ بوده است. لین و همکاران (۲۸) ثبات آزمون-آزمون مجدد پرسشنامه مورد نظر را در ۲۳۰ بازیکن فوتبال بررسی کردند. آزمودنی‌ها به فاصله یک هفته، دو بار پرسشنامه را تکمیل کردند. نتایج ضریب همبستگی پیرسون نشان داد که رابطه بین دو دفعه نمره در مورد خودگرایی قوی‌تر از تکلیف‌گرایی است. همچنین نتایج تحلیل واریانس چندمتغیره نشان داد که ثبات پرسش‌های خودگرایی زیاد است؛ ولی در مورد چهار پرسش تکلیف‌گرایی افزایش یافت. در کل نتایج پژوهش حاضر نشان داد که پرسشنامه‌های انگیزش شرکت و تکلیف‌گرایی و خودگرایی در ورزش می‌توانند برای شناسایی انگیزه‌های شرکت دانش‌آموزان در

فعالیت‌های بدنی و بزرگ‌تر اهداف به کار روند. در پرسشنامه انگیزش شرکت هفت عامل انگیزشی شامل شهرت، پیشرفت مهارت، تعلق به دوستان، تخلیه انرژی، گروه‌پذیری، رقابت و افراد مهم قابل اندازه‌گیری است. در پرسشنامه هدف‌گرایی نیز دو عامل تکلیف‌گرایی و خودگرایی را می‌توان اندازه گرفت.

منابع

- Gill, D.L. (1999). Psychological dynamics of sport and exercise, 2nd edition, *Human Kinetics Publisher*.
- Issacs L, Payne V. (2002). Human motor development. 3rd edition, *Mayfield Publisher*.
- بهرام، عباس، شقیع زاده، محسن، خلجی، حسن؛ صنعتکاران، افسانه. تعیین اعتبار و پایایی پرسشنامه ورزش‌گرایی در دانش‌آموزان و ورزشکاران، طرح پژوهشی، ۱۳۸۰.
- Watkins B, Yourgen L. (1988). Cross-national comparison of motivation for participation in physical activity of Australian and American adolescents. In *Broomfield, Comparative Physical Education and Sport*, 5, 262-275.
- Ryckman, K, Hamel, J. (1993). Perceived physical ability differences in the sport participation motives of young athletes, *Int, J, Sport, Psych.* 24(3), 270-83.
- Buonamano R, Massimo A. (1995). Participation motivation in Italian youth sport, *The Sport Psychologist*, 9, 265-281.
- Ae, M, Aitagasaki T, Kakemizu M. (1999). Motives to remain in competitive college sports, 5th IOC world congress on sport sciences, Sydney, Australia.
- Willians J.M. (2001). Applied sport psychology, personal growth to peak performance. 4th ed., *Mayfield Publisher*.
- Duda J.L. (1993). Goals: A social cognitive approach to study of achievement motivation in sport. In R.N. Sigér, M. Murphy, L.K. Tennant (Eds), *Handbook of research on sport psychology*, Macmillan.
- Nichols J.G. (1989). *The competitive ethos and democratic education*, Harvard University Press.
- تندتویس، فریدون، بررسی اوقات فراغت مردم ایران، طرح پژوهشی علمی، ۱۳۸۰.
- Kott G, Kibby R, Habel K, Adams J. (1998). Exercise in older Australian women. Motives for participation, Australian Conference of Science and Medicine in Sport.
- Zahariadis P, Biddle S.J. Goal orientation and participation motives in physical education and sport: Their relationships in English school children, *Athletic Insight, The-online*

Journal of Sport.

14. Trembath E.M, Szabó A, Baxter M.J. (2002). Participation motives in leisure center physical activities, *Athletic Insight, The online Journal of Sport Psychology.*
15. Coetzee M, Viljoen L. (2002). Reasons for participation in underwater hockey in south African, *South African Journal for research in Sport Physical education and Recreation.* 24,2,13-22.
16. Salguero A, Gonzalez-Boto R, Tuero C, Marquez S. (2003). Development of a Spanish version of the Participation Motivation Inventory for young competitive swimmers, *Percept. Mot. Skills.* 96,2, 637-646.
17. Kolt G, Kirkby R. (1999). A cross-cultural investigation of reasons for participation in gymnastics, *Int. J. Sport. Psych.* 30,3, 381-398.
18. Nicholas C, Pearce J.T, Pentony T.M, Pilz C.K. (2000). Purposes for participating in sport: A comparison of gender, age and level of involvement in an Australian setting.
19. Yan JH, McCullagh P. (2004). Cultural influence on youth's motivation of participation in physical activity, *Journal of Sport Behavior.* 27(4), 378-390.
20. Klein P. (2000). The handbook of psychological testing, 2nd edition, *Routledge Publisher.*
21. Allison L. (2000). The relationship between gender, type of contribution and type of sport on level of competitiveness.
22. Chi L, Duda JL. (1995). Multi-sample confirmatory factor analysis of the Task and Ego Orientation in sport Questionnaire, *Res. Q. Exerc. Sport.* 66(2), 91-98.
23. Li F, Harmer P, Acock A. (1996). The Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire: Construct equivalence and mean differences across gender, *Res. Q. Exerc. Sport.* 67(2), 228-238.
24. Li F, Harmer P, Chi L, Vongjaturat N. (1996). Cross-cultural validation of the Task and ego Orientation in Sport Questionnaire, *Journal of Sport and Exercise Psychology.* 18, 392-407.
25. Stephens D.E. (1998). The relationship of goal orientation and perceived ability to enjoyment and value in youth sport, *Pediatric Exercise.* 10, 236-247.
26. Wakayama H, Watanabe E, Inomata K. (2002). Exploratory factor analysis of the Sport Orientation Questionnaire and the Task and ego Orientation in Sport Questionnaire in a Japanese sport setting, *Percept. Mot. Skills.* 3, 1179-86.
27. Bortoli L, Robazza C. (2005). Italian version of the Task and ego orientation in Sport Questionnaire, *Percept. Mot. Skills.* 100, 43-50.

28. Lane AM, Nevill AM, Bowes N, Fox KR, (2005). Test-retest stability of the Task and Ego Orientation in Sport Questionnaire. *Res. Q. Exerc. Sport*, 76(3), 339-346.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی